

Hiljainen *seurakunta*

3/2021 • joulukuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

*Ensin rakasta Jumalaa. Toiseksi rakasta
lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Voimme heijastaa
Jumalan valoa ja rakkautta tässä maailmassa.*

- Raija Hallikainen

Kuva: Maria Lindberg

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Maria Lindberg, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkkojulkaisu)

Kannen kuva: Maria Lindberg

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon.

Suomessa elämme pimeää vuodenaikaa. Aurinko on näkyvillä vain muutaman tunnin päivässä ja usein aurinko on pilvien takana. Kaipaamme valoa. Sytytämme monenlaisia valoja sisälle huoneisiin ja ulos pihalle. Kynttilän liekki, otsalamppu, huoneen valaisin, kirkasvalolamppu ja led-valosarja valaisevat omalla paikallaan. Valo tuo meille turvaa. Valossa näemme toisemme ja näemme viittomisen. Valo auttaa meitä liikkumaan turvallisesti ja valoisassa näemme paremmin tehdä erilaisia asioita.

Syksyllä ja talvella meitä muistutetaan käyttämään ulkona ja liikenteessä heijastinta. Heijastimessa ei ole valoa. Mutta kun autonvalo osuu heijastimeen, heijastin tulee näkyviin. Heijastin tuo meille turvaa. Heijastin antaa muille merkin: Minä olen tässä, huomaa minut!

Joulupäivänä kirkossa luetaan vanhan testamentin teksti Jesajan kirjasta luku 9. Teksti alkaa sanoin: Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus.

Betlehemin kedolla Herran enkeli ilmoitti ilosanoman ja kirkkaus ympäröi paimenet: Teille on syntynyt Vapahtaja, Kristus Herra. Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita Hän rakastaa.

Jumala vastaa ihmisen valon kaipuuseen. Jumala näyttää meille itsensä. Hän tuli meitä lähelle ja syntyi ihmiseksi ja elää Jeesuksessa ihmisen elämän. Jeesus sanoo: Minä olen maailman valo. Joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo (Joh. 8:12). Me voimme katsoa maailman valoon, Jeesukseen, kun luemme ja näemme raamatusta hänen elämäänsä ja opetuksiaan. Me voimme seurata Jeesusta, kun yritämme elää hänen opetuksiaan noudattaen. Tärkein opetus on rakastaminen. Ensin rakasta Jumalaa. Toiseksi rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Voimme heijastaa Jumalan valoa ja rakautta tässä maailmassa.

Kiitos sulle Jeesuksemme, kallis Vapahtajamme.
Kun sä tulit vieraaksemme, paras joululahjamme.

Raija Hallikainen

Valokuvanäyttely

Aspa-koti Perhoslehdon kuurojen kanssa teimme yhteistyössä kuvasarjat: Laupias samarialainen ja Lesken ropo.

Perhoslehdosta mukana olivat Tapio Hietikko, Kari Juhani Nieminen, Hannu Nummela, Jari Muistola, Kirsi Partanen ja valokuvaajana Katja Laurila.

Kuvasarjat perustuvat Raamatun kertomuksiin Luukas10:30-37 Laupias samarialainen (10 valokuvaa) ja Luukas 21:1-4 Lesken ropo (5 valokuvaa).

Olimme suunnitelleet valokuvanäyttelyn maaliskuulle 2020 Korson kirkolla. Koronan takia jouduimme perumaan näyttelyn.

Su 7.11. oli viittomakielinen messu Korson kirkossa ja samalla avasimme Aspa Perhoslehdon valokuvanäyttelyn. Valokuvanäyttely oli viikon 45 ajan esillä Korson kirkossa.

Tikkurilan maalaismarkkinoilla 2.-3.10. valokuvanäyttely oli esillä Tikkurilan kirkolla.

Kiitän aspalaisia innostavasta ja mukavasta yhteistyöstä!

Toimintaa Mikkelin piirin alueella

Nyt kun korona on vähän helpottunut ja kokoontumisia taas sallitaan, niin monin paikoin tämä syksy on ollut vilkasta toimintaa myös Mikkelin piirin alueella. Esimerkiksi Kuopiossa lähetyspiiri on kokoontunut kerran kuukaudessa. Syksyllä järjestettiin Kuopion alueen messu Vuorelan kirkossa Siilinjärvellä.

Tänä syksynä on ollut tapahtumia mm. Kouvolassa ja Joensuussa ja vielä ennen joulua on Savonlinnassa Kuopion, Savonlinnan, Joensuun ja Mikkelin yhteinen adventtitapahtuma. Lisäksi ainakin Iisalmessa, Heinolassa, Kotkassa, Kouvolassa ja Lappeenrannassa on ennen joulua vielä tilaisuuksia.

Iisalmessa ja Nurmeksessa järjestetään pikkujoulut yhteistyössä kuurojen liiton ja suomen kuurosokeat ry:n kanssa. Heinolassa kokoonnumme yhdessä viittomakilisen kerhon kanssa.

Toivotaan, että kokoontumiset sallitaan jatkossakin ja voimme yhdessä kokoontua tapaamaan toisiamme ja kiittämään Jumalaa.

Siunattua Jouluaikaa kaikille.

Retki Kanta-Hämeeseen 23.10.2021

Vantaan Kuurot ry ehdotti rekikohteeksi Marskin Majan ja Riihimäen lasimuseon.

Lauantaiaamu oli sateinen. Kokoonnuttiin Tikkurilan kirkon edessä odottamassa Packalen bussia, joka lähti klo 9.00 kohti Myyrmäkeä Virtakirkkoon. Meitä oli mukana 30 jossa oli Seija Einola ja viittomakielen tulkit.

Marskin Majaan

Sitten ajettiin suoraan Riihimäen kautta Forssaan päin Loppiin Marskin Majaan.

Majan pihalle pysähdyttiin odottamaan opasta ja opas kertoi Marsalkka Mannerheimin elämänvaiheista majalla. Suomalaiset sotilaat lahjoittivat metsästysmajan, Marskin Maja, 75-vuotislahjaksi ylipäällikölleen, Suomen Marsalkka Mannerheimille. Metsästysmaja rakennettiin ensin Rukajärvelle, Itä-Karjalaan, josta se vuonna 1945 siirrettiin Lopelle, Punelianjärven rannalle.

Metsästysonnea Marsalkka Mannerheimilla ei Marskin Majalla juuri-kaan ollut. Kerrotaan että eräällä metsästysretkellä oli saatu karhu näkyville. Karhu oli uimassa saareen. Marsalkka Mannerheim oli kieltänyt karhun ampumisen. Uivaa karhua ei saa ampua.

Sen jälkeen menimme ravintolarakennukseen, jossa lounastimme. Ruokapöytä oli kauniisti katettu puiden oksilla ja led-valoilla. Ruokana oli ylikypsää possua, perunapyreettä ja sienikastiketta sekä kahvi ja tee.

Mielenkiintoinen Lasimuseo

Matka jatkui Riihimäen lasimuseoon. Opas kertoi entis- ja nykyajan mielenkiintoisista lasin aarteista eri väreineen ja eri muotoineen.

Näimme puristelasia, kristallia (lyijylasia), filigraanilasia, maitolasia ja lysteria (myrkkylasia) ym. Lasi on ollut arvotavaraa, ehjät ja rikkinäiset lasipullot merkittiin omaisuusluetteloon.

Ennen kotiin lähtöä nautimme pullakahvit ravintola Klaasissa. Klo 16 lähdettiin kotiinpäin Myyrmäkeen Virtakirkkoon ja sen jälkeen Tikkurilan kirkkoon. Matkan aikana ilma kirkastui melko aurinkoiseksi ja retki meni hyvin.

Terveiset viittomakielisestä lähetyspiiristä, Vaasasta!

Keskiviikkona 27.10 pieni joukko viittomakielisiä kerääntyi lähetyspiiriin Pitkäkadulle Vaasaan. Tällä kertaa ei ollut erityistä teemaa. Aloitimme juomalla kahvia ja syömällä omenakakkua, joita diakoni Johanna Båtman oli tuonut seurakuntakodin keittiöstä.

Viitoin hartauden. Se kertoi osittain siitä, kuinka tekniikka on kehittynyt 150 vuodessa, osittain siitä kuinka Jeesus voi parantaa sairaita ja osittain siitä, että hän on lähellämme olimmepa missä vain. Hartaus päättyi virrellä ”Jumala loi auringon, kuun.”

Hartauden jälkeen Aira Rissanen kertoi terveisiä Laihialta. Hän oli vierailut Karjalasta evakuoitujen henkilöiden muistojuhlissa. Sen jälkeen hän oli asettanut seppleen ja LED-kynttilän muistokiven juureen.

Arvonta on pysyvä ja tärkeä osa ohjelmaa. Tämän kerran jokainen voitti jotain. Sattui olemaan yhtä monta arpaa ja voittoja. Tai no, minä en ollut ostanut arpoja. Yksi osallistujista ajatteli, että olipas tylsää, etten en ollut saanut mitään. Hän lahjoitti minulle yhden voitoistaan. Ajattelin, että tämäpä oli ystävällinen teko, ja otin kiitollisena lahjan vastaan.

Viimeksi jokainen viitto virren ”Tule kanssani Herra Jeesus”. Tapoamisen päättäminen tällä virrellä on mielestäni hieno perinne.

Miksi Lucianpäivää vietetään 13.12?

Kysy
kuurojen-
papilta

Varsinkin suomenruotsalaiset viettävät Lucian päivää joulukuussa. Miksi juuri 13.12? Lucian päivää vietetään 13.12, koska se pitkään oli vuoden pimein päivä. Kalenteri muuttui 1700-luvulla, jolloin 22.12. tuli vuoden pimein päivä. Lucian päivä kuitenkin säilytti paikkansa kalenterissa. Nimi Lucia tarkoittaa naispuolista valon tuojaa. Se juontaa juurensa latinalaisesta sanasta lux, joka tarkoittaa valoa.

Kuka Lucia oli?

Hän syntyi vuonna 283 Syrakusassa Italiassa. Lucia tapettiin vuonna 304 miekalla, koska hän ei suostunut menemään naimisiin. Hän oli jo hyvin nuorena päättänyt, ettei ikinä suostuisi tulla naitetuksi kenellekään. Erään legendan mukaan Lucia repi silmänsä pois koloistaan, jottei kukaan haluisi mennä hänen kanssaan naimisiin. Jumala tosin antoi hänelle uudet, vielä kauniimmat silmät. Lucia oli kristitty ja hänen uskonsa oli vahva.

Lucia-kulkueessa Lucia-neidolla on valkoinen puku, puhtauden ja viattomuuden symboli. Punainen samettinauha edustaa verta ja kynttiläkruunu pyhimyksen valonsädeä. Luciasta tehtiin pyhimys jo 300-luvulla. Hänen symboleitaan ovat muun muassa kaksi silmää vädillä sekä miekka. Lucia on muun muassa näkövammaisten henkilöiden ja sairaiden lasten suojelupyhimys.

Milloin alettiin viettää Lucian päivää?

Vanhin tunnettu Lucia-neidon esiintyminen on vuodelta 1764 Länsi-Götanmaalta. Tapa alkoi kartanoissa ja siitä tuli yleinen vasta 1900-luvun alussa. Nykyään monella kaupungilla on omat Lucia-juhlat. Suomen Lucia on valittu vuodesta 1950 alkaen. Ensimmäinen Suomen Lucia oli nimeltään Barbro Reiche. Suomen Lucia kruunataan Helsingin tuomiokirkossa. Tilaisuutta on tapana tulkata viittomakielelle, ainakin Yle Arenassa.

Teemu oli viettämässä kirkkopyhää Kouvolan seurakuntakeskuksen kappelissa ja Maria-salissa 10.10.2021. Kirkkopyhään osallistui 17 henkeä.

Tervehdys Hiljaisen seurakunnan lehden lukijat

Jälleen syksy saapunut kaikkine luontoväreineen. Mitä ruska voi parhaimmillaan näyttää meille? Luojamme ihmeellisistä teoistaan, siitä selvästi luontomme myös kertoo, Luojustamme, Hänen käntensä teoista. Voimme vaan ihastella ja ihmetellä ja kiittää Luojaamme.

Nyt elämme erikoista aikaa täällä maan päällä, kun on tämä pitkä koronapandemia aika ollut. Ja vielä menneillään, joka vaikuttanut paljonkin meidän ihmisten elämäämme monissa asioissa. Ja tuntuvat kovinkin, kun on ollut rajoituksia. Aika, jolloin ei ole päässyt mm. seurakuntiin, jumalanpalveluksiin, jonne kokoontua yhteen. Takana pitkä aika, jolloin moneen kuukauteen olivat seurakunnat kiinni, kun rajoitukset olivat tiukimmillaan ja muihinkaan yhteiskunnan tilaisuuksiin ei myöskään päässyt. Ja näin moni joutui olemaan eristyksissä kotonaan. Se on ollut varmasti monille ahdistavaa ja koetuksen aikaa, kun ei päässyt tapaamaan ihmisiä, läheisiään, kerhoihin, seurakunnan tilaisuuksiin. Mutta nyt iloisia asioita jälleen kuvioissa, ja seurakunnat avanneet ovensa. Yhteiskunnassa monet rajoitukset purettu, avattu ja pääsemme pitkästä ajasta seurakuntiin, jumalanpalveluksiin ja tapaamaan toisiamme ja vaihtamaan kuulumisiamme.

Seurakunta on Kristuksen ruumis, jonne kokoonnumme yhteen palvelemaan Jumalaa. Kristuksen ruumiissa on monta jäsentä. Näin tarvitsemme toinen toistamme, sillä jokainen on kallisarvoinen Jumalamme silmissä. On ilo päästä seurakuntaan, on ihan kuin olisi palannut omaan kotiin, perheen luokse ”pitkältä ulkomaan matkalta”.

Kiitetään Taivaan Isää kaikesta huolenpidostaan ja varjeluksestaan myös tämän koronapandemian aikana. Pidetään myös hyvää huolta toinen toisistamme. Se on sitä lähimmäisen rakkautta. Meidän ei tarvitse pelätä mitään, sillä Jeesus itse sanoo sanassaan meille näin:

Joh.14:27

Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille.
En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne
olko murheellinen älköönkä peljätkö.

Psalmi.91

Joka Korkeimman suojassa istuu
ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
²se sanoo: ”Herra on minun turvani ja linnani,
hän on minun Jumalani, johon minä turvaan”.
³Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta,
turmiollisesta rutosta.
⁴Sulillansa hän sinua suojaa,
ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla;
hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.
⁵Et sinä pelkää yön kauhuja,
et päivällä lentävää nuolta,
⁶et ruttoa, joka pimeässä kulkee,
et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee.
⁷Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi,
kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi,
ei se sinuun satu.
⁸Sinun silmäsi saavat vain katsella
ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. —
⁹Sillä: ”Sinä, Herra, olet minun turvani”. —
Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
¹⁰Ei kohtaa sinua onnettomuus,
eikä vitsaus lähesty sinun majaan.
¹¹Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn
varjella sinua kaikilla teilläsi.
¹²He kantavat sinua käsillensä,
ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.
¹³Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse,
sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. —
¹⁴”Koska hän riippuu minussa kiinni,
niin minä hänet pelastan;
minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni.
¹⁵Hän huutaa minua avuksensa,
ja minä vastaan hänelle,
minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus,
minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan.
¹⁶Minä ravitsen hänet pitkällä iällä.

Taivaan Isän Siunausta teille kaikille lukijoille,
Teemu Heikura, Kouvola

Terveisiä Kuurosokeiden hengelliseltä leiriltä!

Kuurosokeiden hengellisen leirin teema oli ”Taivasmatkani”. Leiri järjestettiin 28–30.9. leirikeskus Loistossa Haukiputaalla Oulun lähellä. Yhdeksän kuurosokeaa ja kuuroa henkilöä osallistuivat leirille.

Askartelua, shakkia ja Suomen kartta

Kuurojenpapit Sari Timonen ja Maria Lindberg sekä diakoniatyöntekijä Anne-Mari Kyllönen olivat valmistaneet Raamattutunnin, hartauksia ja jumalanpalveluksen leirille. Anne Ylitalo edusti Suomen Kuurosokeat ry:tä ja avusti leirin järjestämisessä. Aarne Pirkola ja Irja Rajala, itse kuurosokeita, suunnittelivat ja järjestivät erilaisia ohjelmia.

Irjalla oli yksi ohjelma, jossa osallistujat astuivat suurella Suomen kartalla ja kertoivat mitä kaikkea oli koettu eri Suomen alueilla. Aarne

ohjasi leikin, jossa pelkästään sormilla tunnustelemalla piti arvata mitä eräässä pussissa oli. Hän opetti myös lormitusta meille. Lorm on sak-salaisten kuurosokeiden sormiaakkoset.

Askartelu on aina pidetty leiriohjelma. Eräänä iltana askartelimme eri tavaroita savesta. Jotkut pelasivat shakkia. Monet kävelivät alueella ja ihastelivat maisemaa.

Haptinen alttari ja Elämän virta

Myös Raamattutunnin teemana oli ”Taivasmatkani”. Se kertoi siis elämästämme. Osallistujat keskustelivat pienryhmissä siitä, keitä he tänä päivänä ovat. Maria-pappi kertoi Raamatusta olevan tarinan Laupiaasta samarialaisesta (Luuk. 10:25-37,). Se toimi esimerkkinä Kulmaisesta säännöstä ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.” [Matt. 7:12]

Anne-Mari oli tuonut haptisen alttarin mukaansa. Sitä pystyi tunnustelemaan. Sari-pappi piti hartauden, jossa koko elämän kirjo oli edustettuna. Pitkän pöydän päälle hän oli asettanut kaikkea tuttipulloista ja leluista morsiushuntuihin ja sormuksiin sekä lopuksi hautakynttilöitä. Osallistujat saivat tunnustella tavaroita ja muistella omaa elämäänsä.

Sana oli lämmin kumpanakin iltana. Pihalla oli kota. Eräänä iltapäivänä sytytettiin nuotio ja juotiin kahvit sen lämmössä.

"Soi iltakellot yli vainioiden.
Kaukaa ne kuuluu takaa metsäin, soiden.
Hiljainen kaiku täyttää korpimaat.
Aurinko jo laskee kukkii kesähaat."

Kerttu Annikki Johanssonin (os. Turkulainen) muistolle

Tiistaina 9. marraskuuta 2021 tuli suruviesti heti aamusta rakkaasta tädistämme Kertusta, jota myös Kekuksi ja Kepaksi joskus kutsuttiin.

Me Kertun läheiset olemme hämmentyneitä suruviestistä, joka kuitenkin oli tavallaan ilosanoma: Kerttu on nyt kaikista kivuista, tuskista sekä huolista vapaa. Taivaan Isä antoi tädillemme pitkän elämän, 95 vuotta 8 kuukautta ja 24 päivää. Kerttu oli pari kuukautta sairaalahoidossa eikä kotiutunut enää Säynätsalon kotiinsa.

Kertun lapsuus ja nuoruus

Kerttu syntyi Sortavalan Helylän kylässä helmikuussa 1926 perheen nuorimpana lapsena. Hän kasvoi isoveljiensä Orvon ja Erkin kanssa vanhempiansa Annan ja Ollin luona. Neljä Kertun vanhempaa sisarusta oli saanut kutsun Taivaan kotiin jo lapsena. Kerttu sairasti aivokalvontulehduksen seitsemänvuotiaana, jonka seurauksena hän menetti kokonaan kuulonsa.

Hän puhui kuitenkin hyvin ja värikkäästi. Hänen olisi pitänyt aloittaa koulunkäynti kuurojen koulussa Mikkelissä. Kerttu päätti tomerasti kuitenkin, ettei hän lähde minnekään kodistaan vaan haluaa käydä oman paikkakunnan koulua. Näin sitten kävi ja tyttö pärjasi koulussa hyvin. Saipa kerran parhaan oppilaan palkinnonkin. Rahasumma 50 mk pankkikirjalla ilahdutti oppilasta itseään sekä tietenkin myös kotiväkeä.

Evakkomatka ja avioliito

Kertun tie vei raskaiden evakkomatkojen jälkeen Säynätsaloon, minne hän asettui pysyvästi. Kerttu menetti isänsä jo alle 30-vuotiaana. Hän jäi asumaan äitinsä kanssa ja piti hänestä hyvää huolta aina äidin elämän ehtooseen saakka 1975. Meidän mummu sai olla lempeässä koti-

hoidossa lähes elämänsä loppuun saakka Kertun kanssa. Se oli todella kaunis teko tädiltämme, josta häntä olemme usein kiittäneet.

Kerttu oli nyt vapaa uuteen elämän vaiheeseen. Säynätsalossa hän tapasi tulevan aviopuolisonsa Erkin. Heidän hääjuhlaansa vietettiin juhannusaattona 1983. Kaksi viittoen puhuvaa löysi yhteisen polun. Arki kului lenkkeillen ja kuurojen toimintaan osallistuen. Yhteisiä vuosia ehti kertyä 37. Erkki nukkui pois Jyväskylässä 8.10.2020 jättäen Kertun yksin. Leskeys jäi lyhyeksi, yksi vuosi ja yksi kuukausi.

Kerttu oli neulonut 100 neuletta!

Kerttu oli lahjakas kädentaitaja. Hän neuloi sukulaisilleen ja ystävilleen paljon. Isoveljen seitsemän lasta saivat kehuja keränneitä neulepaitoja, mekkoja, villatakkeja ja pipoja. Näyttipä tätimme kesällä muistiinpanoistaan, kenelle puikot olivat heiluneet. Erilaisia neuleita oli 100! Kerttu harmitteli, että kankeat sormet eivät enää pitkiin aikoihin olleet totelleet neulepuikkoja.

Tätimme oli aktiivinen kuurojen harrastustoiminnassa. Hän osallistui useamman kerran näytelmäkilpailuihin, myös kuorolausunta viittomalla ja tanhuesitykset sujuivat mukavassa porukassa. Nuorempana Kerttu myös matkusteli ystäviensä kanssa.

Ei kissan nimi sovi tytölle!

Schaumanin tehdas oli Kertulle vuodesta 1945 ”leipäpuu” niin kuin hän meille lapsille usein kertoi. Hän oli ahkera ja tunnollinen työntekijä, joka aina jäi ylitöihin, kun pomo pyysi. Siellä hän oli töissä 40 vuotta eläkkeelle jääntiin saakka 1986. Tänä kesänäkin hän tarinoi meille värikkäästi työpaikastaan, missä hän tuntui viihtyvän vuorotyöstä huolimatta.

Elokuun lämmössä Kerttu muisteli pilke silmäkulmassa elämäänsä iloisesti nauraen. Puhuimme muun muassa omista etunimistämme. Kertun äiti olisi halunnut Kertulle nimeksi Lyydia, mikä oli Kertun äidin toinen nimi. Isä taas ei voinut kuvitellakaan, sillä naapurissa oli kissa nimeltään Lyydia. Kertun nauru helisi kahvipöydän ääressä, Helylästä kun kotoisinkin.

Kaipauksen kyynelin, rukouksin hiljaisin, siunaamme muistosi rakkaan.

Kerttua ikävöiden

Kirsti Turkulainen ja Anne Linnaro puolisoineen

Martti Lankonen

22.8.1932–23.9.2021

Puoliso, isä ja pappa, Martti Uolevi Lankonen syntyi 22.8.1932 Merikarvialla Lempi ja Uuno Lankosen ainoaksi lapseksi ja nukkui pois 23.9.2021 Porissa vaikean, mutta lyhyen sairauden murtamana.

Kouluaika sujui hyvin

Martti muutti vanhempiensa mukana Poriin 7-vuotiaana, koska isän työpaikka oli Porissa Outokummun tehtailla. Kuulonsa hän menetti kouluiässä tuhkarokon seurauksena. Hän kävi kuulevien kanssa kansakoulun, koulussa sujui hyvin, sillä koko ajan oli sama opettaja ja pulpetti opettajan lähellä. Ammattikoulussa sen sijaan oli eri aineissa eri opettaja, mutta oppilastoverit auttoivat kirjoittamalla tunnilla käsitellyt asiat paperilapuille, joita Martti sitten kotona opiskeli.

Ammattikoulun jälkeen Martti sai työpaikan työkaluviilaajana Outokummun Porin tehtailta, joka sitten kestitkin ihan eläkepäiviin asti.

Kolme viikkoa armeijassa

Asepalvelukseenkin tuli kutsu, kutsunnoissa Martin kuulo todettiin huonoksi ja hänet passitettiin korvalääkärille. Lääkäri oli sitä mieltä, että Martti teeskentelee ja uhkasi häntä vankilalla. Martti luki hyvin huuilta, eikä vaikuttanut kuuroilta. Hänen asepalveluksensa kesti 3 viikkoa, josta 10 päivää tutkimuksissa Tilkassa Helsingissä ja siellä todettiin, että hän ei soveltunut armeijaan kuurouden vuoksi. Kun Martti sitten haki sotilaspassin poliisilaitokselta, hänelle sanottiin, että hänen armeijareissunsa oli tullut yhteiskunnalle kalliiksi.

Vuonna 1955 Martti avioitui vöyriäläisen Kertun (o.s. Kleimola) kanssa, joka oli menettänyt kuulonsa 5-vuotiaana aivokalvontulehduksen seurauksena. Perheeseen syntyi 4 lasta, jotka kaikki ovat kuulevia.

Kuurojen maailma ei ollut Martille outo, sillä molemmat hänen vanhemmistaan olivat kuuroja, äiti syntymästään asti. Äidillä oli lisäksi paljon sisaruksia, joista 6 oli kuuroja.

Työtä viittomakielisten hyväksi

Kuurous toi Martille paljon erilaisia tehtäviä. Hän on ollut mm. kehittämässä viittomakielen tulkkausta ja opettanut viittomakieltä kansalaisopistossa. Hän toimi Porin Kuurojen yhdistyksen puheenjohtajana vuosina 1957–1970 ja 1981 sekä myös sihteerinä pitkään. Hän on ollut Porin Kuurojen urheiluseuran puheenjohtajana ja urheillut itsekin. Hän on kuulunut Suomen Kuurojen Liiton hallitukseen ja on ollut Liiton eläkeläistoimikunnan puheenjohtajana. Hän kuului myös Suomen Kuurojen Lähetykseen, johtokunnan jäsenenä vuosina 1978–1986 ja 2000–2003, varapuheenjohtajana vuosina 1987–1999 ja johtokunnan varajäsenenä vuosina 2004–2009 ja 2011–2012.

Martti matkusteli paljon

Martti ehti matkustella paljon, hän kävi muutamia kertoja Afrikassa ja lisäksi useissa Euroopan maissa. Silti ehkä kaikkein rakkain paikka oli syntymäkotia Merikarvialla, jossa he Kerttu-vaimon kanssa viettivät paljon aikaa puuhastellen puutarhassa ja pieniä remontteja tehdessä niin kauan kuin jaksoivat. Iän mukana voimat hiipuivat ja mökkireissut vähenivät.

Kertun muisti huononi ja Martti ei enää jaksanut häntä hoitaa, joten Kerttu muutti Hyvinkäälle, kuurojen palvelukeskus Ävikiin, viittomakieliseen ympäristöön 12.12.2020.

Suomen historia kiinnosti

Martti oli kiinnostunut Suomen historiasta, hän luki paljon siihen liittyvää kirjallisuutta. Hän seurasi politiikkaa ja hän tiesi paljon eri asioista ja siksi varmaankin myös menestyi hyvin tietokilpailuissa. Hän oli aina valmis auttamaan ja neuvomaan jos joku häntä tarvitsi. Hän oli hyvä puoliso, isä ja pappa sekä kiinnostunut kaikesta lapsiinsa ja lasten lapsiinsa liittyvistä asioista. Meri oli hänelle hyvin rakas ja laivamatkat. Ruoka oli hänelle tärkeä asia ja varsinkin silakkalaatikko ja yleensäkin kalaruoat. Kahvin kanssa kinuskikakku ja jouluna rusinapulla maistuivat Martille.

Martti Lankosta jäivät kaipaamaan puoliso, lapset, lasten lapset, sukulaiset ja suuri joukko kuuroja ja kuulevia ystäviä. Lämmin kiitos kaikille osanotosta.

Anja Ahonen

- diakonissa ja tulkki, jonka kädet lauloivat.

Anja Marjatta Poikonen syntyi 13.4.1940 Keikyässä, Satakunnassa.

Synnytykseen liittyi dramatiikkaa, koska Anja syntyi noin kilon painoisena keskosena, jotka eivät silloin yleensä jääneet henkiin. Hän selvisi hengissä, koska hänet laitettiin nukkumaan kenkälaatikkoon, joka asetettiin leivinuunin muurauksessa olevaan syvennykseen. Se oli lämmin paikka. Siellä hän nukkui pumpuliin käärittynä.

Anja valmistui vuonna 1959 Lauttakylän yhteiskoulusta ja opiskeli Porin Diakonissakoulussa. Vuonna 1963 hänet vihittiin diakonissaksi. Anja aloitti diakonissana Vaasan suomalaisessa seurakunnassa, jossa hän teki työtä "aistiviallisten, kuurojen ja sokeiden sisarena". Hänet valittiin Kuurojen liiton konsulentiksi ja aloitti toimessaan 1.8.1966. Vuonna 1970 hän meni naimisiin liikennealentäjä Matti Ahosen kanssa ja sai pojan, Arin. Pari ehti olla naimisissa yli 50 vuotta.x

Tunnetuin Anja kuitenkin oli viittomakielen tulkkina. Hän toimi noin vuoden tulkkina TV-ohjelmassa "Toivotaan, toivotaan". Ohjelmassa kerättiin rahaa mm. Kuulonhuoltoliitolle ja CP-liitolle. Lehdissä Anjan ilmeikästä viittomakieltä keuhuttiin. Eräässä lehdessä hämmästeltiin siitä, että: "hän pystyi viittomakielellä tulkkaamaan jopa laulujen tekstit samanaikaisesti esityksen kanssa. Hänen ilmeikkäät käteensä ikään kuin lauloivat mukana." Muistakaamme että lehti ilmestyi 1970-luvun lopulla, jolloin viittomakieli ei ollut yhtä näkyvää ja normaalia kuin nykyään.

Kysymykseen millainen hän tahtoi olla, Anja on vastannut: "Ihminen ihmiselle". Hänestä on sanottu, että hänen määräävin luonteenpiirteensä oli aitous. Anja oli onnellinen, kun hän koki, että hänen lähellensä olevat olivat onnellisia. Hän kertoi myös virren sanoin, että "onneni on olla lähellä Jumalaa".

Anja Ahonen kuoli 4.9.2021 Hyvinkäällä.

On hanget korkeat, nietokset

1. On hanget korkeat, nietokset,
vaan joulu, joulu on meillä!
On kylmät, paukkuvat pakkaset
ja tuimat Pohjolan tuulokset,
vaan joulu, joulu on meillä.

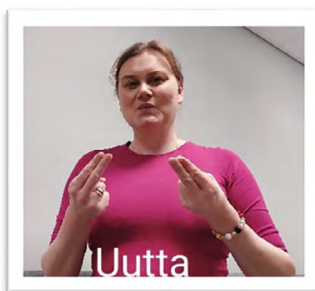
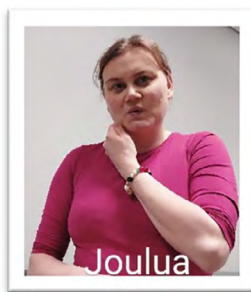
2. Me taasen laulamme riemuiten,
kun joulu, joulu on meillä!
Se valtaa sielun ja sydämen
ja surun särkevi entisen,
mi kasvoi elämän teillä.

5. Oi anna, Jumala, armoas,
kun joulu, joulu on meillä!
Ja kansaa suojaa sun voimallas,
meit auta näkemään taivaitas,
kun joulu, joulu on meillä!

Sanat: Vilkku Joukahainen

Kuva: Maria Lindberg

Kuurojen Lähetys –
De Dövas Mission ry

Kuurojen Lähetys – De Dövas Mission ry:n vuosikokous

Aika:

Lauantaina 2.4.2022 klo 10.00-17.00

(äänioikeuden tarkastaminen alkaen klo 10.00)

Paikka: Kokoushotelli Linnasmäki, Lustokatu 7, 20380 Turku

Tervetuloa!

Kuurojen Lähetys-De Dövas Mission / Hallitus

ILMOITTAUTUMISLOMAKE

viimeinen ilmoittautumispäivä 18.3.2022

Kokoushotelli Linnasmäki, Lustokatu 7, 20380 Turku

Sukunimi _____

Etunimi _____

Sähköpostiosoite _____

Puhelinnumero _____

Osoite _____

Postinumero _____

Postitoimipaikka _____

Jos tulet ryhmän mukana, ryhmän vetäjä nimi ja seurakunta

Ryhmän vetäjä nimi _____

Seurakunta _____

Ruokailut (laita rasti mihin ruokailuun osallistut):

2.4. la lounas 12 euroa (), päiväkahvi 6 euroa ()

Erityisruokavaliot_____

Majoitus

1hh / vrk /50 euroa ja aamupala

2hh / vrk /37 euroa ja aamupala

Majoitusvaraukset suoraan hotelliin, mainitse varauksessa Kuurojen Lähetyksen vuosikokous

Tiina Bianciardi

myyntineuvottelija

Kokoushotelli Linnasmäki

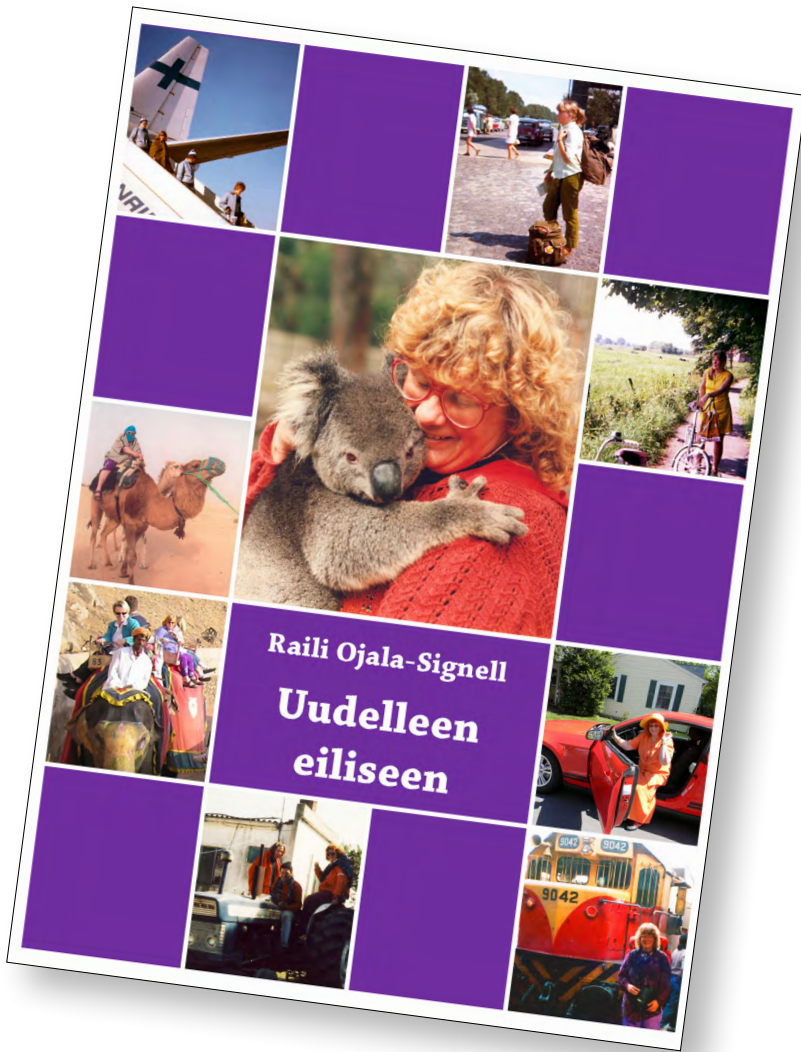
+358 407250635

tiina.bianciardi@linnasmäki.fi

Lisätietoja:

Kristiina Hovi

ainonhovi@gmail.com

Raili Ojala-Signell on koonnut kirjoittamansa matkatarinat kirjaksi nimeltä Uudelleen eiliseen. Tarinoita on vuosilta 1967–2005 työ- ja muilta matkoilta. Tarinat on ryhmitelty maanosittain kahdeksaan lukuun. Kirjassa on myös kirjoittajan kirjoittamia, Kuurojen Lehdissä ilmestyneitä matkakertomuksia ja raportteja opinto- ja työmatkoilta.

Pehmeäkantisessa kirjassa on 520 sivua, 163 sivua värikuvia, hinta 25 € + toimituskulut

Kirjaa voi tilata:

puh/tekstiviesti 0407170033 tai
sähköposti raili.ojala@kolumbus.fi

Kirjan takakannen teksti

"Innostukseni matkustamiseen syttyi vietettyäni vaihto-oppilasvuoden 1967–1968 Yhdysvaltain itärannikolla. Kun olin jättämässä Amerikan perheelleni jäähyväisiä, en osannut kuvitella, että palaisin tähän toiseen kotiini vielä lukuisia kertoja ja että yhteydet perheenjäseniin kantaisivat aina tähän päivään saakka. Vuoden aikana saatu sujuva englanninkielen taito osoittautui myöhemmin tärkeäksi työssäni viittomakielen tulkkina.

Turistimatkani 1976 Alma Ataan, Tashkentiin, Bucharaan ja Samarkandiin tuntuivat puolestaan siltä kuin olisin liikkunut Tuhannen ja yhden yön tarinoiden mailla. Tashkentissa tapaamani australialaispariskunta Adelaidesta tuli Suomeen ja kutsui minut vastavierailulle maailman toiselle laidalle. Sapattivuotenani 1986 heidän kutsunsa viritti idean maailmanympärysmatkasta. Viidessä kuukaudessa kiersin maapallon ympäri ja pysähdyin kuudessa eri maassa ystäviäni ja sukulaisiani tapaamassa. Australian värikylläinen kukkiva kevät, ihmeellinen luonto ja ihmisten rento elämäntyyli jättivät jälkeensä haaveen saada joskus vielä palata kenguruiden maahan.

Opintovapaa 1990–1992 kansainvälisiä asioita ja kehitysyhteistyötä opiskellessa vei minut projektimatkalle Uruguayhin ja Latalaiseen Amerikkaan. Opintojen jälkeen avautui uusi ura Kuurojen maailmanliiton tehtäviin ja kansainväliseksi tulkiksi. Matkoja kertyi vuosien varrella työn merkeissä ja muutenkin yli 70 maahan.

Kahden maailman, kuurojen ja kuulevan, kansalaisena minulla on ollut kaksinkertainen ilo matkoillani päästä tutustumaan kuurojen tilanteeseen ja palveluihin eri puolilla maailmaa ja nauttia eri maiden kulttuureista, historiasta ja elämäntavoista. Viittomakieli ei ole kansainvälistä, vaan kullakin maalla on oma sen maan kulttuuriin perustuva viittomakielensä. Kuuroilla ja kuurojen vanhempien kuulevilla lapsilla on synnynnäinen lahja ymmärtää erilaista viittomista. Usein en ole ymmärtänyt paikallisten kuulevien ihmisten kieltä, mutta viittomakielisten ihmisten kanssa on yleensä löytynyt "yhteinen kieli" tietojen ja kokemusten vaihtoon."

Kirkolliset

Kuolleet

Anja Marjatta Ahonen, s. Poikonen	s. 13.4.1940, Keikyä k. 4.9.2021, Hyvinkää
Lauri Kaarlo Ilomäki	s. 30.4.1971, Ähtäri k.3.4.2021, Ähtäri
Kerttu Annikki Johansson (os. Turkulainen)	s. 16.2.1926, Sortavala k. 9.11.2021, Säynätsalo
Inga Kristiina Kettu, os. Liikala	s. 09.01.1951, Sodankylä k. 11.10.2021, Sysmä
Juho Emil Kivisoja	s. 9.11.1937, Lammi k. 19.10.2021, Hyvinkää Palvelukeskus Ävik
Touko Valto Matias Kokko	s. 29.1.1942, Utajärvi k. 25.9.2021, Turku
Martti Uolevi Lankonen	s. 22.8.1932, Merikarvia k. 23.9.2021, Pori.
Pauli Antero Lähteenmäki	s. 16.12.1962, Rauma k. 26.8.2021, Tampere
Matti Juhani Mauranen	s. 29.4.1947, Pielisjärvi k. 22.9.2021, Turku
Mauno Juhani Oksanen	s. 14.8.1943, Loimaa k. 29.10.2021, Turku
Mikko Tapio Tervo	s. 16.1.1952, Sodankylä k. 5.11.2021, Keuruu

Kuva: Anne Linnaro

"Maa on niin kaunis,
kirkas Luojan taivas,
ihana on sielujen toivotie.
Maailman kautta
kuljemme laulain,
taivasta kohti matka vie."
virsi 30:1

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Topio, vs. diakoniatyöntekijä

Kirkkokatu 1, 02770 Espoo
puh. 040 5311 002
sähköposti: annika.topio@evl.fi
Tapaamiset ajanvarauksella.

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki
puh. 09 2340 2544
matkapuh. 050 301 9619
fax 09 2340 2525
sähköposti paivi.korhonen@evl.fi
myös webkamera
Vastaanotto ajanvarauksella.

Iisalmi

Raija Autio

Ilvolankatu 14, 74100 Iisalmi
matkapuh. 044 733 5224
sähköposti raija.autio@evl.fi

Imatra

Maija Pakarinen

diakoni
Imatran seurakunta
Olavinkatu 13, 55100 Imatra
matkapuh. 040 522 0706,
myös Whatsapp
sähköposti maija.pakarinen@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu
matkapuh. 050 366 0892
(vain tekstiviestit)
sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Anna-Sofia Olkkola

Vt. diakoni, viittomakieliset
Vapaudenkatu 47
40101 Jyväskylä
puh. 050 549 7012
sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–12 ja ke klo 9–11
webkamera-aika: ke klo 11–12
anna-sofia.olkkola@evl.fi

Kouvola

Ulla Torniainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA
matkapuh. 040 746 3444
sähköposti ulla.torniainen@evl.fi

Kuopio

Elina Tarvainen

Vs. vammaistyöntekijä
Kuninkaankatu 12
70100 Kuopio
puh. 040 484 8467
sähköposti elina.tarvainen@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,
15110 Lahti
puh. 044 719 1258
sähköposti paivi.rask@evl.fi
Puhelinpäivystys ma klo 9–11.45
Ajanvarausvastaanotto ke klo 12.15–15

Lappeenranta

Katri Smolander

Koulukatu 10 B, PL 45,
53101 Lappeenranta
matkapuh. 040 3126 322
sähköposti katri.smolander@evl.fi

Lohja

Pirkko Järvinen

diakoniapappi
Lohjan seurakunta
puh. 044 328 4384
sähköposti pirkko.jarvinen@evl.fi

Mikkelin rovastikunta

Maria Vasamaa

Haukivuoren alueseurakunta
matkapuh. 0400 143 419
sähköposti: maria.vasamaa@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ Kuulovammaistyö
Keskustan seurakuntatalo,
os. Isokatu 17, 1. krs.
puh. 040 591 2657
sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi
vastaanotto ma ja to klo 9–11
Skype ti klo 9–11 kannemari

Pori

Minna Taimi

Seurakuntatyön erityispalvelut
Eteläpuisto 10 B, 2. krs., 28100 Pori
matkapuh. 0400 309 761
sähköposti minna.taimi@evl.fi

Savonlinnan rovastikunta

Jukka Rahikainen

matkapuh. 044 776 8011
sähköposti jukka.rahikainen@evl.fi

Seinäjäki

Tanja Salo

Ala-Kuljankatu 1 A, 60100 Seinäjäki
puh. 06 4184 272
matkapuh. 050 570 6152
sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu
PL 226,
Näsilinnankatu 26, 33101 Tampere
matkapuh. 050 561 1028
sähköposti sirpa.toivo@evl.fi
vastaanotto: ti klo 10–12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori
TAYS
matkapuh. 050 570 2079
sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus
matkapuh. 040 341 7279
sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi
päivystys ti klo 11–13 ja
to klo 13–15

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,
65101 Vaasa
puh. 06 3261 265
matkapuh. 044 480 8265
fax 06 3261 449
sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11
Vaasanpuistikko 3 E

Vantaa

Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa
puh./gsm. 050 338 6212
sähköposti seija.einola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11 Koskikeskus,
Vernissakatu 4
ja joka toinen torstai
(parillinen viikko)
klo 14–16 Virtakirkko,
Rajatorpantie 8.

Kuurojen lähetys

Kuurojen Lähetysten puheenjohtaja Kristiina Hovi vastaa puhelimeen (vain tekstiviestit) matkapuh. 045 318 6377.

Pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

Osoitteenmuutos sähköpostitse: **arja.kunnala@evl.fi**
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpapit

Helsingin piiri

Janne Rissanen

Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki
matkapuh. 050 371 1314
(tekstiviestit)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri

Marja Saukkonen

Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä
puh. 0400 241 401
(videopuhelut vain Skypen kautta)
fax 014 211 421
sähköposti marja.saukkonen@evl.fi
skype marja.kuurojenpappi
Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen
Twitter Marja Kuurojenpappi
*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri

Seppo Laukkanen

Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
matkapuh. 050 355 9819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri

Sari Timonen

Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044 755 5554
sähköposti sari.timonen@evl.fi
Kotisivut: oulunhiippakunta.evl.fi/
tyoalat/viittomakielinen-tyo/
*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Porvoon piiri

Maria Lindberg

KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri

Kuurojenpappi virka on auki

Kirkkohallitus

Maria Lindberg

KJY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
11.2.2022 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa,
kuvat liitetiedostoina)

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO